

**ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΤΡΙΤΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ**

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ
ΠΑΛΙΟ**

Γ1. Μετάφραση (Πλάτων, Επιστολή Η, 354a-d)

Όπως απέδειξε στην πράξη ο σοφός και ενάρετος άνδρας Λυκούργος, ο οποίος αφού είδε τους συγγενείς του με καταγωγή από βασιλείς στο Άργος και στη Μεσσήνη να φτάνουν στη δύναμη των τυράννων και να καταστρέφουν εντελώς και από τις δύο πλευρές τους ίδιους και καθεμιά πόλη από τις δύο πλευρές, επειδή φοβήθηκε για την πόλη του και ταυτόχρονα για τους απογόνους του (:γένος του) εισήγαγε ως φάρμακο (:λύση) την εξουσία των γερόντων.

Γ2.

Ο Πλάτωνας, προκειμένου να τεκμηριώσει την προτίμησή του υπέρ της βασιλείας χρησιμοποιεί το παράδειγμα του Λυκούργου («σοφός άνήρ και αγαθός Λυκούργος»). Ο Λυκούργος, όταν είδε ανθρώπους με βασιλική καταγωγή να αντιμετωπίζουν τους τυράννους και τελικά να καταστρέφονται οι ίδιοι και οι πόλεις τους, αναζήτησε τη λύση στην εξουσία των γερόντων και τον θεσμό των εφόρων («ὅς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἄργει καὶ Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομένους καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ γένους, φάρμακον ἐπήνεγκεν τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον»). Έτσι, κατάφερε να σώσει γενιές ανθρώπων με καλή φήμη, καθώς κυρίαρχος ήταν ο νόμος τον οποίο δεν καταδυνάστευε ο άνθρωπος («ὥστε γενεάς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σῶζεσθαι, νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι τύραννοι νόμων»).

Γ3.α.

ἔργω: ἔργοις

άνήρ: ἄνδρες

τοσαύτας: τοσαύτην

βασιλεὺς: βασιλεῖς

φυγῆ: φυγαῖς

Γ3.β.

εἶη: ἐστὶ(ν)

μεταβαλεῖν: μεταβάλλειν

ἔδειξεν: **δείξαις/-ξειας**
ἐγένετο: **ἐγένοντο**
ἀποτρέπεσθαι: **ἀποτρέπονται**

Γ4.α.

τυράνῳ: δοτική αντικειμενική από το «σύμβουλος»

ἔργῳ: δοτική του τρόπου στο «ἔδειξεν»

δείσας: αιτιολογική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο «Λυκούργος»

τῶν γερόντων: γενική υποκειμενική στο «ἀρχὴν»

μεταβάλλειν: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο «πειρᾶσθαι», υποκείμενο του
απαρεμφάτου είναι το εννοούμενο πάντας

Γ4.β.

«ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σφύζεσθαι»